

[Bernhard Baunsgaard]

må slå andre mennesker ihjel, heller ikke selv om der er krig. Men det er måske for meget at forlange, at man hører efter, hvad jeg siger, selv om man vil imødegå mig.

Jeg pegede på, at det er vanskeligt at afgøre, om en asylansøger er flygtning eller ej, jeg sagde, at det altid er nemmere bagefter, og for at belyse, hvor vanskeligt det kan være, pegede jeg på Europas behandling af tyske jødiske flygtninge og tog herunder et eksempel fra Danmark frem, hvor vi afviste en jødisk læge, fordi han var kommet ind med forfalskede papirer. Jeg mener stadig væk, at flygtninge udmærket kan sammenlignes, også selv om den ene er jøde og den anden muhamedaner.

Formanden:

En sidste kort bemærkning i denne omgang til hr. Torben Lund.

(Kort bemærkning).

Torben Lund (S):

Det er hr. Maistedes bemærkninger, der kalder mig herop.

Det var jo et klokkerent – det udtryk tør man godt nok næsten ikke bruge, men så et meget rent – eksempel på den vildførelse af befolkningen, der kan være tale om også her fra talerstolen.

Hr. Maisted sagde, at det, vi taler om i dag, er en åbning af landets grænser. Ja men hvad er det for noget? Vi taler overhovedet ikke om en åbning af landets grænser. Det, der er tale om, er en helt særlig bestemmelse i udlændingeloven om, at der i sager, hvor der er en åbenbar grundløshed, gennemføres en hasteprocedure.

Det, der sker, hr. Maisted, bl.a. fra denne talerstol, er netop, at befolkningen får nogle helt forkerte informationer om, hvad det drejer sig om, og der er da ikke noget at sige til, at det skaber utryghed og usikkerhed i befolkningen, når en ordfører står her og siger, at vi i dag behandler et forslag om at åbne landets grænser. Det er der jo overhovedet ikke tale om.

Formanden:

Ordføreren for forslagsstillerne vedrørende lovforslag nr. L 203 om ændring af udlændingeloven, hr. Hagen Hagensen, har ordet.

Hagen Hagensen (KF):

Jeg er her både som ordfører for forslagsstillerne vedrørende L 203 og som konservativ ordfører vedrørende lovforslag nr. L 201, der er fremsat af andre.

Jeg vil begynde med at sige, at den debat, vi har haft i dag, og hvorunder vi er kommet langt mere rundt om flygtningespørgsmålet, end de to lovforslag egentlig betinger, viser, at det er forhold, der optager ganske mange. Jeg mener også at skulle sige, at det, vi ønsker at gøre herhjemme, er at hjælpe mennesker, der overensstemmende med den lovgivning, vi vedtog for to år siden i bred enighed, er flygtninge, og så skal vi foretage nogle ganske enkelte justeringer, ikke mindst af hensyn til dem, der ansøger om at opnå flygtningestatus her i landet.

Jeg vil understrege, at vi vedtog loven i 1983 med alle partiets stemmer undtagen fremskridtspartiets. Efter de bemærkninger, der er faldet i dag fra fremskridtspartiets side, er jeg glad for, at det heller ikke var med i 1983, og jeg vil i øvrigt til fru Pia Kjærsgaard med hendes egne ord – ganske vist anvendt på en anden måde – sige, at hendes tale var både urimelig, uartig og af en bedrøvelig karakter, og at hendes opfattelse ikke svarer til den, flertallet både i den danske befolkning og i dette ting har. Og dermed skal jeg lade fru Pia Kjærsgaards bemærkninger stå for, hvad de er, også i henseende til hendes udtalelser om udformning af juraen. Den bedrøvelige fru Pia Kjærsgaard ved naturligvis alt, som en vir optimus, men i hunkøn, og det må vi andre bare tage til efterretning.

Jeg har i grunden hermed også svaret på de bemærkninger, hr. Maisted gjorde – uden at tonen dog var den samme som fru Pia Kjærsgaards. Hr. Maisted spurgte, hvad det er, vi vil. Vi ønsker for ansøgenes skyld at få en klargøring af, om de kan få ophold her i landet som flygtninge eller de ikke kan.

Det er meget væsentligt for os – og det er også blevet markeret under debatten fra næsten alle sider – at der ikke sker en udvanding af flygtningebegrebet. Man ønsker at få en klar hjemmel til at afgøre sager, der er åbenbart grundløse, på en hurtigere måde, end vi kan nu, og derom kan vi altså enes, om end vi har hver vor måde at ville gøre det på.